

अमित्राणां वैरिणां रथशक्तिशरीरसामर्थ्यं रथः स्यंदनदेहयोरितिकोशः प्रागेव सहसा दर्शनमात्रादेव निपतन्त्यपातयत् शक्तिरिति पाठेन्यपतत् अडभावादिदार्ढ्यः सोर्जुनः अपयात् पयगतौ गत्यभावादित्यर्थः साह
साञ्च अशक्तवधरूपात्पश्चात्तान्युद्घातार्थं उपेयिवान् ॥ १७ ॥ खगैः पक्षिभिरिव खगैर्बाणैः ॥ १८ ॥ अत्रमध्ये अत्रं अमत्रं अत्राण्यस्मैपङ्क्तिः संभरंतीत्यादाविवात्रापिमध्यमवर्णलोपश्छादसः यदाह शौनको बृहदेवता
यां वर्णस्य वर्णयोर्लोपो बहूनां व्यंजनस्य वा अत्राणीतिकपिर्नाभादनोयामीत्यघासुचेति अत्राण्यस्मैपङ्क्तिः अमत्राणीत्यपेक्षिते वर्णस्य लोपः प्रियातष्टानिमेकपिः वृषाकपिरित्यपेक्षिते वृषा इत्येतयोर्वर्णयोर्लोपः
अयं नाभावदति नाभा नेदिष्ठ इत्यपेक्षिते वर्णत्रयलोपः दनो विशाङ्गं दनोदानमनस इत्यपेक्षिते बहूनां वर्णानां लोपः दनोदानमनस इति यास्कः तत्त्वायामियाचामीत्यपेक्षिते अघासुहन्त्यंते गावः मघास्वित्यपेक्षिते व्यं
जनलोपः यथा पात्रे प्रविष्टाः सूर्यरश्मयोऽवकाशाभावात्संकुचं तितद्वद्गनेऽर्जुनबाणानमांतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ सकृदेव तत्क्षणमेव आनतं उपगतं रथं अर्जुनरथं परेरिपवः अभ्यसितुं परिचेतुं शेकुः तुशब्दो हेत्वर्थः तः स पुनः

रथशक्तिममित्राणां प्रागेव निपतद्बुवि ॥ सोपयात्सहसा पश्चात्साहसाच्चाभ्युपेयिवान् ॥ १७ ॥ शरव्रातैः सुतीक्ष्णाग्रैः समादिष्टैः खगैरिव ॥ अर्जुनस्तु खमावब्रे
लोहितप्राशनैः खगैः ॥ १८ ॥ अत्रमध्ये यथार्कस्य रश्मयस्तिग्मतेजसः ॥ दिशा सुचतथाराजन्नसंख्याताः शरास्तदा ॥ १९ ॥ सकृदेवानतं शोकूरथमभ्यसितुं
परे ॥ अलभ्यः पुनरश्वैस्तुरथात्सोऽतिप्रपादयेत् ॥ २० ॥ तेशराद्विदूशरीरेषु यथैव न ससज्जिरे ॥ द्विडनीकेषु बीभत्सोर्न ससज्जेरथस्तदा ॥ २१ ॥ सतद्विक्षोभयामा
सत्थरातिबलमंजसा ॥ अनंतभोगो भुजगः क्रीडन्निव महार्णवे ॥ २२ ॥ अस्य तो नित्यमत्यर्थं सर्वमेवातिगस्तथा ॥ अश्रुतः श्रूयते भूतैर्धनुर्घोषः किरीटिनः ॥ २३ ॥
संततास्तत्र मातंगाबाणैरल्पांतरांतरे ॥ संवृतास्ते न दृश्यंते मेघा इव गभस्तिभिः ॥ २४ ॥ दिशो नु भ्रमतः सर्वाः सव्यदक्षिणमस्यतः ॥ सततं दृश्यते युद्धे सायकास
नमंडलं ॥ २५ ॥ पतंत्य रूपेषु यथा च क्षुंषिन कदाचन ॥ नालक्ष्येषु शराः पेतुस्तथा गांढीवधन्वनः ॥ २६ ॥ मार्गो गजसहस्रस्य युगपद् दृच्छतो वने ॥ यथा भवेत्तथा ज
ज्ञेरथ मार्गः किरीटिनः ॥ २७ ॥ नूनं पार्थ जयैषित्वाच्छक्रः सर्वाभरैः सह ॥ हंत्यस्मानित्यमन्यंत पार्थेन निहताः परे ॥ २८ ॥ घ्नंतमत्यर्थमहितान्विजयंतत्र मे निरे ॥
कालमर्जुनरूपेण संहरंतमिव प्रजाः ॥ २९ ॥ कुरुसेनाशरीराणि पार्थेनैवाहतान्यपि ॥ सेदुः पार्थ हतानीव पार्थ कर्मानुशासनात् ॥ ३० ॥

क्यः तत्र हेतुमाह अश्वैरिति सः अश्वैः सह परान् रथात् अतिप्रपादयेत् इमं लोकमतिहापयित्वाऽमुं लोकं नयेत् दृष्टमात्रोर्जुनः शरैः परान् परलोकं प्रापयतीत्यर्थः ॥ २० ॥ न ससज्जिरे न सक्ताः किंतु भित्वा परत एव गताः ए
वं रथोपि द्विषां अनीकेष्वित्यर्थः शराणां रथस्य च गतिर्न कुंठिता भवतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ अनंतभोगः बहुफलः शेष इत्यर्थः ॥ २२ ॥ सर्वमेवातिगः सर्वाधिकः सर्वशब्दाभिभावीत्यर्थः ॥ २३ ॥ तत्ररणभूमौ अल्पांतरांतरे
अल्पे अन्यांतरे पदे पदे संतता इत्यर्थः तेन कारणेन ते गभस्तिभिः सूर्यरश्मिभिः संवृता मेघा इव दृश्यंते ॥ २४ ॥ सायकासनं धनुः तस्य मंडलं अतिवेगात् अलातचक्रसदृशमित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ मार्ग इति गजसहस्रेण
वनमिव अर्जुनरथेन परसैन्यं उपमृद्यत इत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ विजयं अर्जुनं कालमिव मे निरे ॥ २९ ॥ पार्थेनैव हतानि पार्थ हतानीव सेदुर्विशीर्णानि बभूवुरिति रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिवेति वदभूतोषमेय
मित्यर्थः यतोत्र पार्थ कर्मवानुशासनमुपमार्थं कर्तव्यं नान्यकर्म अतः पार्थ हतानीव सेदुरित्यर्थः ॥ ३० ॥